

Phan Bá Việt

“...Đảng Cộng Sản Việt Nam đang cần một thay đổi lớn, thay đổi cơ một văn hóa quy n lệ. Đây là một thay đổi rất khó khăn vì ngoài một nh n th c m i h còn ph i gi i quy t nh ng sai l m, k c nh ng t i ác, đã tích lũy t nhi u th p niên...” Di n ti n v Toà Khâm S và giáo x Thái Hà có th tóm l c trong vài nét chính: t ch thu nhà đ t m t cách tùy ti n không văn b n, h a tr l i đ t, nh ng r i không tr và đ ngh các m nh đ t khác, sau đó kh n c p công viên hoá các khu đ t giáo ph n đang đòi l i, b t giam nh ng ng i đ c coi là có uy tín trong kh i giáo dân, g i còn đ t i khiêu khích và đánh đ p giáo dân tham gia c u nguy n.

Di n ti n này không kh i gây ra nhi u th c m c. T i sao không trao tr nh ng khu đ t yêu c u mà l i ch đ nh các khu đ t khác? Có ph i vì nh ng khu đ t đòi h i đã đ c chuyển nh ng nên không th trao tr ? T i sao không l p công viên t i các khu đ t đã đ ngh cho giáo ph n Hà N i? Có ph i vì l i tuyên b c a t ng giám m c Ngô Quang Ki t là kh i Công Giáo ch đòi l i nh ng n i đã không đ c s d ng vào công ích nên nhà n c đã v i vàng công viên hoá khu đ t đ vô hi u hoá vi c đòi l i đ t? T i sao l i vu kh ng và lảng nh c t ng giám m c Ki t b ng các ph ng ti n truy n thông nhà n c? T i sao l i s d ng b n xã h i đen?

Nh ng mu n hi u nh ng gì x y ra c n ý th c tr c h t m t đi u, đó là đ tài “Phân tích s xung đ t gi a nhà n c Vi t Nam và tôn giáo, đi n hình qua các cu c tranh ch p v i Công Giáo g n đây” t nó đã ch a đ ng m t sai l m. Không làm gì có xung đ t và cũng không làm gì có tranh ch p. B i vì ch có th nói t i xung đ t và tranh ch p khi các đ i tác trong cu c tranh giành v i nhau m t quy n l i mà c hai đ u có m t lý do nào đó đ cho là c a mình. Đ ng này ch là m t s b t ch t m t chi u c a m t nhà n c c y có b o l c đ i v i m t thành ph n ôn hoà c a xã h i dân s . Công Giáo b c p đ o t đ t m t cách tùy ti n không qua m t văn b n nào c . H đòi ho c ph i tr l i h ho c ph i có văn b n t ch thu h n hoi. Nh v y không th g i là m t tranh ch p đ c. V l i các tôn giáo Vi t Nam đ u không có tham v ng chính tr nên không mu n và cũng không th tranh ch p v i chính quy n c ng s n. Đ c bi t là trong tr ng h p Công Giáo thì hàng giáo ph m Công Giáo Vi t Nam t tr c đ n nay luôn luôn có khuynh h ng nh n nh c v i chính quy n, theo nh l i Chúa phán: "c a César hãy tr cho César, c a Đ c Chúa Tr i hãy tr cho Đ c Chúa Tr i", ngay c khi César l n sang quy n c a Thiên Chúa. Thái đ nh n nh c quá đáng này nhi u khi đã khi n ng i ta ph i phi n lòng. B i v y quan h gi a Công Giáo, và các tôn giáo Vi t Nam nói chung, v i chính quy n c ng s n ch là m t quan h đàn áp đ n ph ng.

Nh ng t i sao l i có quan h đàn áp đ n ph ng nh v y?

Tính toàn tr và quan liêu c a nhà n c công s n

Nhà n c Vi t Nam hi n nay ch là công c c a Đ ng Cộng S n Vi t Nam. Và ĐCSVN thì l i quan ni m r ng m t khi mình đã c p đ c chính quy n ("*b p chính quy n*" là ti ng mà chính ng i c ng s n đã dùng đ nói v Cách M ng Tháng 8) thì t t c đ t n c là c a h . Đ ng đã quy đ nh quy n này b ng đi u 4 c a hi n pháp đ bi n Đ ng thành m t ông vua ki u m i. Đ ng là lu t, ch m t mình Đ ng có quy n trên đ t n c còn m i ng i khác, m i tôn giáo, ph i th n ph c, không có quy n đòi h i mà ch đ c phép xin, đ Đ ng tùy ti n cho hay không cho. Chính vì v y nhà n c Vi t Nam, công c c a Đ ng, đã t ra h ng hách quan liêu, không bao gi ch p nh n là mình đã sai, không bao gi mu n bi t t i quy n c a nh ng ng i ngoài Đ ng. Nh ng ai có ý đ nh đòi h i, không ch p nh n

cách hành xử "xin-cho" thì phải bắt đầu áp và trừng phạt. Trái với mặt nhìn nhận như vậy, vàng, chủ nghĩa Mác-Lênin của họ cáo chung tại Việt Nam, mô hình kinh tế của nó đã phá sản và không thể tiếp tục tồn tại, nhưng văn hóa toàn thể của nó vẫn còn đó.

Số hải xã hội dân số

Như mặt chính quy của toàn thể, chính quy của cộng sản Việt Nam rất số xã hội dân số. Vì vậy họ chủ trương bóp nghẹt xã hội dân số. Các tôn giáo là những thành phần của xã hội dân số. Các tôn giáo là có số người đồng đạo, có truyền thống lâu dài, có lòng tin và số giáo viên bó cao. Đó là những thành phần xã hội dân số bản và những nên cũng phải bắt đầu không cho chủ thể như thế. Xã hội dân số là đi tìm trên đó lập trình của để ng cộng sản và của để lập dân chủ để chủ và với nhau mặt cách rõ rệt như thế. Mặt bên, để ng cộng sản, coi xã hội dân số như mặt mặt nguy cơ của phải trị tiêu; mặt bên, để lập dân chủ, coi đó là yếu tố nên tiếp tục của để tiếp tục của để phát huy tại đa.

Trong dự án chính trị *Thành Công Thế Kì 21*, Tập Hẹp Dân Chủ Đa Nguyên đã phát biểu về mặt quan điểm trái ngược của họ về quan điểm của chủ nghĩa cộng sản:

"Xã hội dân số là toàn thể các giáo hội, hiệp hội, câu lạc bộ, các tổ chức thiện nguyện, các nghiệp đoàn, hợp tác xã, công ty, xí nghiệp. Nói chung, đó là tất cả các kết hợp của người dân, được thành lập để cùng theo đuổi mặt số mặt đích chung và không nhằm tranh giành quyền lực chính trị."

Ý niệm xã hội dân số đã được xuất hiện cùng mặt lúc với các xã hội văn minh. Đó là những sợi dây chủ thể gắn bó những con người với nhau và gắn bó con người với xã hội. Những sợi dây liên lạc đan xen đó tạo ra số bản chủ của quốc gia. Các kết hợp công dân tạo thành xã hội dân số cũng là những cái nôi cho ý kiến, sáng kiến và tiến bộ. Mặt xã hội dân số mạnh mẽ để thực hiện các ý kiến mặt để sinh nhanh chóng, các mâu thuẫn được phát hiện và giải quyết kịp thời, xã hội không ngừng tiến hóa trong hòa bình và trật tự."

Trong mô hình xã hội của chúng ta, xã hội dân số còn được giao phó mặt vai trò quan trọng là thúc đẩy liên lạc xã hội, giúp đỡ và bệnh viện những người yếu kém và thiếu may mắn."

Mặt kết hợp để tạo ra số cộng đồng. Số cộng đồng của xã hội dân số là số cộng đồng thể hợp, những không bao giờ thể như thế, của các kết hợp công dân có khi cùng hợp với nhau, có khi bắt gặp với nhau và cũng có khi để chủ và với nhau. Số cộng đồng của xã hội dân số thể lúc và thể của hòa hợp với nhà nước hay để lập với nhà nước, nhưng lúc nào cũng như hợp trên nhà nước và không bao giờ có tham vọng tranh quyền với nhà nước bản vì nó không có và không thể có tham vọng chính trị.

Xã hội dân số để mặt số năng để ng của xã hội và để ng thể cũng bản để mặt thể do, dân chủ, nhân quyền, ngăn chặn mặt ý để để tài chuyên chính. Mặt chủ để để tài bản người để như mặt thể tiêu diệt xã hội dân số. Bản chủ của các chủ để để tài là dựa trên mặt thể u số để không chủ mặt xã hội phân hóa. Các bản quy không của dân chúng tin yêu mình mà chủ của người dân để ng gắn bó với nhau để không có số để kháng. Không gì thể mãi các thể đoàn để tài hiện là số thể và bắt buộc của quốc chúng."

Triết lý của mặt chủ thể dân chủ, trái lại, coi xã hội dân số là thành thể áp để và nên tiếp tục của quốc gia vì thể vai trò của nhà nước là làm cho các kết hợp công dân ngày càng đông đảo, không ngừng tiến lên và mạnh mẽ lên để đóng góp tích cực cho sự phát triển vinh của xã hội. Nhà nước dân chủ đa nguyên thể coi mình là công cụ của xã hội dân số với số mặt bản để mặt hoạt động lãnh mặt của xã hội dân số, để xã hội dân số thể hợp phúc cho các công dân. Đó không phải là mặt số thể niệm mà là mặt triết lý chính trị mặt của mặt

chính quyền đã tin tưởng lòng tin vào các công dân. Trong quan hệ bên ngoài xã hội dân sự, nhà nước dân chủ đa nguyên coi mình là người trung tài, phải hòa và thiện với mọi người và mọi quốc gia xã hội dân sự. Nhà nước phải và không nên can thiệp vào đời sống dân sự”

Văn hóa tôn giáo của đồng công dân Việt nam

Việt Nam là một trong những nước may mắn không thuộc số có văn hóa tôn giáo. Số người có tôn giáo chỉ là một tỷ lệ nhỏ và họ cũng không hề quá khích. Công giáo 8%, tín đồ Phật Giáo thuộc số, nghĩa là những Phật tử hành đạo một cách tận tâm đi đầu vào kho ngân 10%, Cao Đài và Hoà Hảo chỉ còn rất ít tín đồ thuộc số. Một cuộc thăm dò gần đây của đại học Irvine, Hoa Kỳ, cho thấy gần 90% thanh niên Việt Nam tuyên bố họ không theo và cũng không muốn có một tôn giáo nào; gần 100% không muốn tôn giáo can thiệp vào hoạt động chính trị. Bất kể một chính quyền nào, từ chính quyền công dân, cũng không có lý do nào để phải lo ngại các tôn giáo. Văn hóa tôn giáo chỉ đơn giản là, ngoài tâm lý toàn trị, văn hóa công dân và bên ngoài cũng không khác một văn hóa tôn giáo, nghĩa là cũng đòi người dân tin tưởng thay vì lý luận, cũng đòi đức tin sùng thay vì phê phán. Chúng ta có thể thấy văn hóa tôn giáo của đồng công dân qua những người như vì có thể thánh hóa các lãnh tụ ([Hồ Chí Minh đã được đưa vào chùa và còn được cho người nể trọng trong hệ thống Phật giáo](#)), vì có đức không bao giờ sai lầm, vì có chế độ xây dựng con người mới xã hội chủ nghĩa, vì có hồ hào học tập để có đức Hồ Chí Minh.... Chính văn hóa tôn giáo này đã khiến đồng công dân nhìn các tôn giáo như là các đối thủ.

Âm mưu chia rẽ Công Giáo với phần còn lại của dân tộc

Âm mưu lợi dụng của chính quyền CSVN là chia rẽ Công Giáo với phần còn lại của dân tộc. Họ muốn là dân chúng nhìn vào Thái Hà và Tòa Khâm Sơn như là một tranh chấp giữa một bên là chính quyền CS muốn xây công viên và thể thao, nghĩa là những tiện ích công cộng phục vụ toàn dân, và một bên khác là Công Giáo chỉ muốn giành các khu đất cho mình. Vì vậy nhà nước đã sử dụng các cơ quan truyền thông để xuyên tạc vụ kiện, để khích động dân chúng và có thể ra hiệu khích giục dân chúng và người Công giáo. Chỉ cần đọc kích và bôi nhọ từng giám mục Kitô - bằng cách cắt xén và xuyên tạc những gì ông nói và đưa đất cho ông những ý đồ mà ông không hề có - nằm trong mục tiêu công khai của Công Giáo để đàn áp. Chúng ta cần phải nhìn thấy với âm mưu này và lên án mạnh mẽ một chính quyền đang cố tình chia rẽ dân tộc. Chia rẽ từ lâu luôn luôn là chủ trương của những chính quyền toàn trị. Đó cũng là lý do khiến đồng công dân rất dễ dàng với chế độ trước của Hoà Giải và Hoà Hợp Dân tộc mà Tập Hợp Dân Chủ Đa Nguyên không ngừng cố gắng. Chính vì “*Hòa giải và hòa hợp dân tộc là điều cần thiết cho thành công của các giai cấp và người dân nay và cũng là điều cần thiết cho thành công của các giai cấp và người dân ngày mai*” (TCTK21) nên chúng ta cần phải nhìn thấy với một âm mưu phá hoại chế độ liên hiệp nhân xã của dân tộc ta.

Văn hóa của thế: công dân và nhà đất chia chác

Ngoài những nhà đất và triết lý chính trị chúng ta không thể bỏ qua một mâu thuẫn cơ bản giữa chính quyền CS và các tôn giáo, đó là văn hóa nhà đất. Đồng CS đã công khai quá nhiều nhà đất của dân chúng, trong đó có các tôn giáo. Khi dân oan hiện nay lên tiếng gần một triệu người. Văn hóa nhà đất không phải là văn hóa riêng của Công Giáo, hay của một tôn giáo nào, hay của các tôn giáo, mà là văn hóa chung của dân tộc. Cần một dân tộc biết công khai bóc! Chính vì vậy mà các bên của Thái Hà và Tòa Khâm Sơn nguy hiểm cho chế độ vì sự phản kháng của Công Giáo có thể lây lan sang nhiều thành phần dân tộc khác. Trong

Lịch sử của nền tảng của tôn giáo có truyền thống hợp nhất được quy định nào của một nhà nước dân chúng trên một qui mô lớn như thế của ta. Nhà nước là một trái bom nổ chậm. Điều đó càng khi nhà nước càng sống sót và phát triển thì nó càng trở nên nguy hiểm.

Một hy vọng

Những phân tích trên đây một lần nữa tái xác nhận là trong tình hình hiện nay tại Việt Nam điều cần nhìn nhận các xung đột giữa chính quyền với các thành phần dân tộc thiểu số mới chỉ là những đàn áp đơn thuần của một chính quyền độc đoán hóa cai trị với những truyền thống. Sự kiện những Công Giáo không nao núng, vẫn giữ được quy tắc tâm mà không bị truyền thống vào thái độ căm thù là một yếu tố rất quan trọng và là một hy vọng. Nó có thể tỏ ra thay đổi tâm lý của trong xã hội Việt Nam lớn trong những cuộc sống. Về phía xã hội Việt Nam nó tỏ ra ý thức rằng dù quy định nào chính đáng đến đâu cũng phải đấu tranh có thể chấp nhận sự nhượng bộ giành thắng lợi. Cuộc đấu tranh của những Công Giáo Hà Nội đã có hiệu quả vì họ có thể chấp nhận. Về phía những cuộc sống thì chỉ không thể đàn áp những ta có thể dồn dẫm vào tâm lý đàn áp và chấp nhận điều đó thì họ là những người thực văn minh hơn và hiểu được những điều gì quy tắc những bất đồng. Chúng ta không mong đợi gì hơn.

Đảng Cộng Sản Việt Nam đang cần một thay đổi lớn, thay đổi của một văn hóa quy định lớn. Đây là một thay đổi rất khó khăn vì ngoài một nền thực mới hơn còn phải giữ quy tắc những sai lầm, kẻ thù những tác ác, đã tích lũy từ nhiều thập niên trong quá trình giành chính quyền, giữ chính quyền và làm đổi mới chính quyền. Những quy tắc của quy định hiện nay không phải là nguyên nhân của phần lớn những vấn đề nghiêm trọng của đất nước, họ chỉ yếu là những người đã kẻ thù của một di sản những. Chức năng rất nhiều người yêu nước sẵn sàng thông cảm những khó khăn của họ và sẵn sàng đánh giá những bất công đi đúng hướng. Với điều kiện là chính họ cũng phải sẵn sàng chấp nhận một đo lường tuy quy tắc đến với tâm lý và những tập quán cũ.